

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 252.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. novembra 1896.

Letnik XXIV.

V znamenju kamenja!

Iz Celovca, 30. okt.

Ze večkrat so na Koroškem nastopali nasprotniki krščanskega in slovenskega ljudstva s kamenjem. Kjer jim „uma svitli meči“ ne pomagajo več, segajo na cesto, da prav po pobalinsko s kamenjem in s pestjo delajo zoper našo stvar. Tako je bilo v Šmohoru, Spod. Dravberzi in drugih krajih, tako na zadnje v Velikoveu. Moralno odgovornost zato ima nasprotna stranka, „Steinwerferpartei“, kakor so jo krstili. O predrznem napadu na velikovsko „Narodno šolo“ povzamemo „Mir“-u:

Nekatere prenapetneže je pekla naša slavnost in maščevali so se s kamenjem! Po noči od 26. do 27. oktobra so pobili okna v naši šoli. Kdo je to storil, tega, ko to pišemo, še ne vemo, ali toliko moramo reči: odgovorni za ta nesramni zločin so oni nemški in nemškutarski hujskači, ki ljudi hujskajo zoper našo šolo; odgovorni so posebej še nemški lib.-nacijon. časniki, ki s svojim nesramnim lopovskim pisarjenjem dražijo ljudstvo zoper nas! Kamenje je potem sad takega ščuvanja! V soboto so „Kärntner Nachrichten“ prinesle drzen članek zoper našo šolo. Za njimi so nas napadale v torek „Freie Stimmen“. Nasprotni listi svoje privržence takorekoč pozivljajo, naj delajo zoper nas s silo. Da besede niso bile zastoj, pokazalo je kamenje, katerega so se posluževali pobalini po noči, dotim se preteklo nedeljo po dnevu niso upali pokazati na dan. Napadli so šolo torej takrat, ko so vedeli, da morejo svoj junaški čin brez ovire dovršiti. Po nemški bi se reklo takim junakom „feige Memmen“. — Zapomnimo si to, Slovenci! S kamenjem so nas začeli preganjati. Vsakega dolžnost je, da se brani; ne bodemo nastopili pot sile, kakor nasprotniki; pokazati hočemo, da stojimo višje, kakor oni, ki se dru-

žijo s pouličnimi pobalini, — pa upamo, da se tudi za nas še najde pravica!

O zločinu samem se poroča iz Velikovea to-le:

Pobalinstvo! Danes ob 1/1 uri po noči (od ponedeljka na torek) so napadli neznani pobalini našo šolo s kamenjem in tako probudili št. šolske sestre iz spanja, koje so se močno prestrašile. Ravnali so oni pobalini prav vandalično. Pobili so skupaj 15 okenskih šip; jeden kamen je bil tako močno zagnan, da je prebil tudi blizu okna v I. nadstropju ob steni stoječo stekleno omaro. Kamenje so dotičniki tako silno lučali, da je več kamenov prebilo ne samo zunanje okno, ampak tudi notranje okno, tako da je ležalo danes po sobah, oziroma med zunanjimi in znotranjimi okni, 15 kamenov, koje so vse orožniki kot „corpus delicti“ s seboj vzeli.

Dekla Antonija Gregorenčič, ki je prenočila v govornici na zofi, je bila prav v nevarnosti, ker sta dva kamena prebila okno in padla poleg nje na tla. Vsled tega je celo grdobno postopanje pravi zločin, ker je bilo človeško življenje v nevarnosti. Šolska soba je ostala nepoškodovana. Kamenje so pobalini metali le na pročeljni strani, na drugih straneh ne. Ti cigani so bržkone do polnoči v kaki velikovski gostilni popivali, potem pa šli izvrševati svoje zločinstvo. Naznanili smo celo stvar mestnemu redarstvu. G. župan, ki je danes sam bil tukaj celo stvar si ogledat, je naznanil to orožništvo.

Kdo je to storil? Dozdaj je zločinec še neznan; bržkone jih je moralo več biti. Jeden je gotovo na straži stal, ker neki mož v sosedni hiši je cel hrup čul in je začel vpiti, in na njegovo vpitje čulo se je žvižganje. Bržkone so to grdobo napravili kaki ponočnjaki, ki so bili v to najeti. Ali kdo je moralni učitelj, ni težko uganiti. Pošteni mestjani sami obsojajo zločinstvo. Tako postopanje

nam more le koristiti; odprlo bo tudi najmlajšim oči.

Sila rodi protisilo! Po drznih napadih od nasprotni strani moramo še bolj vneto nabirati darove za našo šolo! Pričakujemo, da nobeden slovenski rodoljub, zlasti na Koroškem, ne bo zaostal, marveč da bo vsak poslal kak dar za velikovsko šolo, posebej še za pobita okna.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. novembra.

Budgetni odsek se je posvetoval v sobotni seji o nadaljnjih točkah državnega proračuna in rešil nekaj drugih manjših predlog. Po kratki razpravi je rešil odsek več resolucij, merečih na tretje poglavje „državni zbor“, na to je sledilo tretje branje zakona gledé preosnove plač za vseučilišne profesorje, ki se je vsprejel nespremenjen po nekaterih stvarnih pojasnilih naučnega ministra Gautscha gledé podrlavljenja koležnine. Na to se je po poročilu poslanca dr. Bareutherja vsprejela vladna predloga gledé prodaje državnih nepremičnin, ki služijo dosedaj vojni upravi, kakor tudi gledé uporabe dotičnih dohodkov. Potem poroča poslanec dr. Kathrein o vladni predlogi gledé nastavljenja nadkomisarjev pri okrajnih glavarstvih. Predloga je morala ugajati vsem članom razven dveh, namreč poslancema Pacak in Steinwender, ki pa tudi nista ničesar drugega grajala, kakor protežijo političnih uradnikov iz plemiških rodbin in nepravilno navado, da se nastavljajo tujei, domačini se pa prezirajo. — Konečno se je pričela razprava o „notranjem ministerstvu“. Debata je bila precej živahna; udeleževalo se je je najmanj poslancev. Vmes je posegel tudi ministerski predsednik grof Badeni. Stavilo se je več resolucij, v katerih se vlada pozivlja, naj skrbi za ta ali oni kraj. Poslanec Lupul je zahteval no-

LISTEK

Mrtvi materi.

(Vseh vernih duš dan.)

Od tukaj daleč za gorami
Nocoj po venčanih grobéh
Večerni mir jokanje drami
In lučij sto gori po tleh.

Da so mi dana brza krila
Ob glasu žalostnem zvonov,
Na daljno pot bi se razvila,
Letéla tja bi — tja — domov.

Oh tja, kjer davno so zaprle
Lopate dragi moj zaklad —
Pred grobom matere umrle
Nocoj bi jaz pokleknil rad.

Zastoj vse gorko hrepenenje!
Med ptujimi grobovi spem.
Jesensko cvetje in zelenje
Od ptujih rok vsajeno zrem.

A bodi! — Saj ob smrti njeni
Pretrpel dvojen sem pokop,
Saj nimam v zemlji le prsteni,
Saj imam tudi v srci grob.

In v grobu tem srcé ljubeče,
Njen ljubi smeh, njen ves obraz,
Vse dneve davno prěšle sreče,
Ki poleg njé sem pil jo jaz.

Mordà je zémlje grob, o mati,
Temán nocoj in zapuščen,
Na njem ne morem lučij žgati,
A grob srcá je razsvetljen.

Spomine svetle mu prižigam
In sôlze svetle točim nanj,
K nebesom svetlim roke dvigam
In molim záte tolikanj . . .

Da Bog naj milostni pozabi,
Kar je tvoj duh zagrešil kdaj,
Da naj te nékoč vsaj povabi
V kraljestvo mirno — večni raj!

Anton Medved.

Južna Afrika.

Spisal P. Emanuel Drevenšek.

(Dalje.)

XIV.

Imeli so pa Portugalci prestati še mnogo bojev z divjimi in surovimi Muzimbi. Ti ljudje so jedli človeško meso in neusmiljeno so umorili vsakega tujca, ki je prišel k njim. Ako nikogar niso mogli

vjeti, tedaj so pobili svoje sužnje ali pa stare ljudi, kateri so bili po njih mnenju mladim le na poti. Niso imeli niti vere, niti malikov, niti duhovnikov, ampak častili so le svojega glavarja kot boga. Ta glavar se je imenoval gospodar nebes in zemlje in o tem je bil sam trdno prepričan, kajti ako je zahteval dež in ga vendar ni bilo, ako je hotel imeti lepo in gorko vreme, pa je bilo grdo in mrzlo, tedaj se je razjaril in streljal pušice proti nebu, ki se ni hotelo pokoriti njegovim ukazom. Seveda se je pri tem njegov ugled manjšal, kajti njegovi podaniki so mu prinesli daril in pričakovali zaželenega vremena, ker pa le ni nič bilo, začeli so dvomiti o njegovi moči, ga slednjič pahnili s stola in zapodili, ker ni imel moči vladati nebo.

Portugalci so že dolgo želeli zaradi trgovine v tej pokrajini se stalno naseliti, in sedaj se jim je nudila prilika. Muzimbi so namreč nek sosedni rod Kafrov nadlegovali in oropali, ta pa je prosil Portugalce pomoči. Portugalci so se takoj vzdignili ter šli proti kraju Chicaraugo, koder je stoloval glavar Muzimbov. 600 mož broječa posadka se je pogumno branila, pa morala se je umakniti Portugalcem, ki so kraj z naskokom vzeli. Nad prestolom glavarjev viselo je nešteto glav, katerih lastnike je že milostno pohrustal bil, prostor pred njegovim stanovanjem pa je bil potlakán s človeškimi kostmi, v

vega okrajnega glavarstva v Bukovini s sedežem v Sadaguri, poslanec dr. Hallwich je pa pozivljaval vlado, naj se ozira pri sestavi stalnega sveta za določevanje kakovosti živil na one kemike, ki se odlikujejo s posebno znanostjo. Debata se je na to prekinila in se nadaljuje v današnji seji.

Zadnja izjava grofa Badeni in glasilo poljskih žlahčičev. Kako presenečeni so bili poljski liberalci z izjavo ministerskega predsednika v predzadnji seji budgetnega odseka, s katero je pridobil na svojo stran tudi „najodločnejše“ zastopnike, je razvidno iz njihovega glasila, ki piše nastopno: „Grof Badeni je rekel pri neki priliki pred svojim nastopom, da hoče poskusiti, kako se v Avstriji javno vlada. Zadnja izjava ministerskega predsednika se popolnoma strinja s tem, v malo besedah izraženim programom. Vsak avstrijski domoljub in vsak prijatelj zdravega, v pravi smeri se razvijajočega napredka se mora popolno strinjati s to izjavo. Mi izražamo samo željo, da ostane ministerski predsednik zvest včeraj znova razvitemu programu, in naj se nikdar več ne ponavljajo take neprijetnosti, ki so skušale kaliti zaupanje nemško-naprednega prebivalstva do sedanjega kabinetnega načelnika“. Dokler bode tako prebivalstvo odločevalo v Galiciji in odbiralo deželne in državne zastopnike, tako dolgo gališkim trpinom ne zasije zarja lepše bodočnosti.

Namestniški oddelek v Tridentu je minulo soboto zaključil svoje poslovanje. Dne 27. m. m. so se poslovili politični uradniki južne Tirolske pod vodstvom namestniškega svetnika Trentinija od vodje namestniškega oddelka dvornega svetnika grofa Giovanellija, v petek pa se je ta poslovil od vojaškega poveljnika fzm. Catinellija in višjih častnikov. Drugi dan pa so v kljub nejevolji italijanskega prebivalstva zatvorili vse namestniške urade in je prevzelo vse agende namestništvo v Inomostu. S tem je rešeno dolgotrajno vprašanje in sicer z ozirom na druge kronovine, koder prebivajo državljani različne narodnosti, vseskozi pravično, kajti, ako se n. pr. Slovincem na Koroškem, Stajerskem in Primorskem niti lastnih šol vselej ne privoščijo, čemu bi se za Italijane vzdrževal namestniški oddelek.

Dopolnilna volitev za hrvatski deželni zbor. V drugi polovici meseca novembra se snide hrvatski deželni zbor v kratko zasedanje, da reši proračun za bodoče leto in nekaj manjših predlog. Ker je pa izpraznjenih šest poslaniških mest, se vrše v prvi polovici meseca dopolnilne volitve in sicer za sedaj se spopolni samo pet mest. V delniškem in draganiškem okraju se vrši volitev 12. t. m. dopoludne. Prvi okraj je zastopal pokojni Ante Starčević in sedaj kandiduje njegov stričnik David Starčević. Nacijsalna stranka mu je postavila protikandidata v osebi odvetnika Gasparaca. V Draganicah kandiduje novoimenovani načelnik nsočnega oddelka

Krajzović proti opozicijonalcu Muzlerju. V ostalih okrajih kandidatje niso še objavljeni. Sesto poslaniško mesto v deželnem zboru, kateremu se je dosedanji zastopnik Folnegovič odpovedal, se razpiše šele tedaj, ko se v deželnem zboru prebere resignacija bivšega poslanca.

O razmerju mej Rusijo in Nemčijo prinaša zadnja številka „Mosk. Ved.“ zanimiv članek z ozirom na zadnja odkritja Bismarkovega glasila. V glavnih potezih piše gori imenovani ruski list nekako takole: Rusija odkritosrčno želi, da se ohrani evropski mir. Vseled tega si mnogo prizadeva, da se ohrani prijateljsko razmerje mej evropskimi velevladstvi, katere zasledujejo isti cilj. Francija se v prvi vrsti mora prištevati k takim državam, vseled česar ni prav nič čudno, če se ji je Rusija toliko približala, akoravno v tem oziru ni prav nič spremenila svojega prijateljskega stališča napram ostalim velevladstvom. Ruska politika se razlikuje od politike drugih držav posebno v tem, ker hoče posebno čuvati svoje interese, ne da bi se s tem dotikala interesov ostalih držav. V bodoče pa Rusija ne bo več marala donosati brezkoristnih žrtv. Ake hoče Nemčija zavzeti isto stališče, potem ni več nobene zapreke, da se obnove prijateljske razmere mej njo in Nemčijo. Popolno nemogoče pa je izvesti poskuse, s katerimi bi se omajala rusko-francoska zveza. Umevno nam je popolnoma, da je Nemcem žal po minulih časih, ne verujemo pa, da bi se še kedo našel v Nemčiji, ki bi si želel nazaj imenovanih davnih dnij.

Zopet nova tajna pogodba? Londonski politiki so zvedeli baje iz verodostojnih virov, da se je v najnovejšem času sklenila tajna, ne sicer pismena, marveč le ustna pogodba mej Rusijo in Danskim. V tej pogodbi se je določilo, da sme Rusija v slučaju vojske zasesti mesto Kodanj, ki je najboljša postojanka na ondotnem obrežju. Nasprotno pa je morala Rusija obljubiti, da varuje Dance v vsakem slučaju. — Koliko je na tem resnice, sedaj še ne moremo soditi, vendar pa to poročilo ni povsem neverojetno. Rusija si skuša pridobiti zaveznikov na vseh straneh.

Volitvena borba v Zveznih državah postaja z vsakim dnem živahnejša. Vsak dan do končne volitve se vrše volilni shodi po večjih krajih Zveznih držav. Glavna kandidata Mac Kinley in Bryan potujeta od jednega kraja v drugi, z jedne države v drugo ter obdelujeta volilce vsak po svoje. Mac Kinley je sedaj v državi Ohio, Bryan pa v Chicagi. Poleg tega pa imata še vsak svoje mnogoštevilne agitatorje, ki marljivo, seveda za drag denar, izpolnjujejo svojo dolžnost. Po dosedanjih poročilih je zmaga zagotovljena Mac Kinley-u, ki je že dobil 238, po drugih 248 glasov. Protikandidat ima sedaj 138 glasov, o ostalih 60—70 glasovih pa še ni nikakega poročila.

Razgled po slovanskem svetu.

† Šime Ljubić.

Iz Zagreba, 20. oktobra.

V kratkem času smo zgubili tri znamenite zgodovinarje. Za Radoslavom Lopašićem pobrala je neusmiljena smrt kmalu Frančiška Račkega in danes mi je poročati o novej velikej zgubi, ki je zadela hrvatski narod po smrti Simona Ljubića, poznatega zgodovinarja in starinoslovca ne samo na Hrvatskem nego na vsem slovanskem jugu.

Simon Ljubić se je rodil 24. maja 1822 v Starem Gradu na otoku Hvaru (Lesini) v Dalmaciji. Rodovina Ljubićev spada med najstarejše plemiške rodovine hrvatske v Bosni, odkoder se je preselila bržkone že za šatarenskih nemirov na Hrvatsko. Ze v 14. veku je zadobila ta rodovina mestjanstvo republike benečanske, a diplomu hrvatskega plemstva jim je potrdil cesar Maksimilijan II. l. 1568. Vkljub temu uglednemu poreklu je ostal Simon Ljubić po svojih nazorih pravi demokrat ter izkušen in neomahljiv hrvatski domoljub.

Prve šole je dovršil v svojem rodnom mestu, gimnazijo, filozofijo in bogoslovje pa nekaj v Dubrovniku in Spletu, večidel pa v Zadru. Izvolil si je duhovski stan ter je pel novo mašo 2. svečana l. 1847, pa je postal precej potem duhovni pomočnik v svojem rodnom mestu. Se v semenišču se je začel baviti z domačo zgodovino in hrvatskim jezikom. Kot duhovni pomočnik pa je začel zbirati stare denarje grškodalmatinske, grške in latinske napise ter si v kratkem uredil mali starinski muzej. Od tega časa se je posvetil iziskovanju starinskih spominkov na slovanskem jugu. Prve njegove spise

sta priobčevala časopisa „Zora dalmatinska“ in „Dalmacija“. V tem času je prevel na hrvatski in italijanski jezik delo Eichhoffa: „Povest jezika in književnosti Slavjana“, ki se je takrat prav hvalilo.

Leta 1855 se je podal Ljubić na Dunaj, da se pripravi za gimnazijalno profesuro. Tukaj je poslušal predavanje prof. Jägera in Miklošiča in dr. L. 1859 se je tiskala njegova znanstvena razprava: „Studi archeologici sulla Dalmacia“ v XXII. knjigi arhiva c. kr. akademije znanosti. Na Dunaju je dovršil tudi delo: „Dizionario biografico degli uomini illustri della Dalmazia“. O tem delu se je izjavila kritika najpopolnejše.

Ko se je povrnil koncem oktobra l. 1857 v Dalmacijo, postane namestni učitelj na gimnaziji v Spletu. S svojimi učenimi razpravami si je stekel Ljubić že takrat prav dober glas tudi že v višjih krogih, pa ga je poslal zategadel minister Bach v Benetke, da preiskuje in prepisuje po benečanskih arhivih diplomatske dokumente.

Tukaj je nabral Ljubić ogromno gradivo za jugoslovansko zgodovino. Vse to je prepisano in povedano ter kasneje predano jugoslavenskej akademiji znanosti v Zagrebu za natis. V teh tiskanih poročilih iz benečanskih arhivov najde hrvatski zgodovinar premnogo gradiva za tedanjo zgodovino, žalibog da se ta do dandanes ni izrabila. Leta 1861 se je povrnil Ljubić zopet v svojo domovino ter postal profesor na gimnaziji v Oseku, odkoder je prišel na predlog Račkega, ki je bil takrat šolski nadzornik in svetovalec, na Reko. Tukaj se je bavil Ljubić še posebno s književnostjo. Napisal je več učenih razprav za časopis „Književnik“. Razun tega je izdal važno delo: „Ogledalo književne povesti jugoslavjanske“ v dveh zvezkih. V tem delu je načrtana zgodovina vseh jugoslavjanskih plemen in ravno tako tudi književnost. To delo se vse premalo ceni, ali je neprecenljive vrednosti za vsakega kdor se bavi z jugoslovansko zgodovino in književnostjo. Tukaj najdeš vse v kratkih potezih z obilnimi izvori, kar večkrat zastonj iščeš po drugih knjigah. Že s samim tem delom je zaslužil Ljubić, da se uvrsti med naše učenjake.

Ali on je storil še več. Prava njegova delavnost se je začela v Zagrebu, kamor je prišel leta 1866, ko je bila osnovana akademija znanosti in umetnosti in tudi on imenovan za akademika. Leta 1869 je bil Ljubić imenovan za čuvarja narodnega muzeja, ali potrjen je bil od vlade še le leta 1871. Iz političnih razlogov so zamotavljali njegovo imenovanje. Kot čuvar muzeja je razvil Ljubić svojo delavnost, a plod te delavnosti se vidi še dandanes v Zagrebu v arheološkem muzeju, ki spada med najznameniteje take zavode na celem slovanskem jugu.

Vrh tega pa je okrasil hrvatsko literaturo s znamenitim delom: „Jugoslavenski penezi“, ki je našega učenjaka proslavilo tudi zunaj Hrvatske. Osnova je tudi učeno glasilo arheološkega muzeja: „Arheološki vjestnik“, ki se tudi še zdaj izdaje. V ta list je pisal mnogo učenih člankov, posebno mnogo recenzij arheoloških del. Ljubić je bil član mnogih učenih društev, a poznat med učenjaki cele Evrope. Na svojih potovanjih so se arheologi prav radi vstavljali tudi v Zagrebu radi našega muzeja pa tudi radi Ljubića.

Ko je leta 1892 poznati bivši predstojnik bogočastja in uka Kršnjavi hotel na svoj način preustrojiti arheološki muzej, moral se je umakniti tudi naš zaslužni Ljubić ter se podati v mir. Preselil se je na svoje posestvo na otoku Hvaru, kjer je umrl 19. oktobra v 74. letu svoje starosti, baveč se do smrti z znanostjo.

Simon Ljubić ni bil samo velik učenjak, nego tudi pošten domoljub. Pisal je v hrvaškem, italijanskem in latinskem jeziku, ali mu je bil hrvatski najmilejši. Narodu svojemu se ni izneveril tudi v najkritičnejših danih, a progonstva se tudi ni bal, kar je pokazal večkrat v svojem življenju. Klanjal se ni nobenemu, a najmanje današnjim političnim mogočnejšem, zategadel je bil odstranjen z onega mesta, na katerem ni proslavil samo sebe nego tudi svoj narod. Bila mu lahka zemlja hrvatska, katero je tako goreče ljubil in cenil nad vse drugo. — Slava mu!

Cerkveni letopis.

Vatikanska kronika.

Rim, 25. oktobra.

V prihodnjem konzistoriju, kateri bode beržkone koncem novembra, bode za nadškofa v Ferari

hlevih pa je ležala množica vklenjenih zamorcev in zamork, katere je čakala žalostna usoda, da so imeli necega dne priti kuhani ali pečeni na poglavarjevo mizo. Portugalci so vse te ljudi oprostili in spustili, branitelje kraja pa so naredili za sužnje.

Slabše pa se je godilo Portugalcem v drugi vojski z zvitimi Muzimbi, katero je začel z njimi poveljnik trdnjave Sene. Prišel je sicer z izbrano vojsko in dvema topovoma, pa sovražnik se je tako vrlo zavaroval, da se mu ni zdelo pametno, upati si kak naskok. Zato pa je hotel kraj oblegati in poslal je pomoči iskat k poveljniku trdnjave Tete. Pa na potu so Muzimbi to vojsko popolnoma razbili in potolkli, mrličem so odrezali razne ude ter jih potem raz okope kazali Portugalcem. Vrh tega pa so pridrvili iz trdnjave, razkropili oblegalce in jih polagoma pomorili.

Poveljnik Andre de Santiago, ki je skušal svoje ljudi zbrati in jih vspodbujati k vztrajanju, padel je že v začetku boja. Pri tej priliki doletela je tudi nekoga dominikanca, ki je bil vojaški duhovnik, tako grozovita smrt, da ga smemo smatrati za mučenika. Ti divjaki privezali so ga na drevo, ga na silno ostuden in nesramen način zasramovali, odrezali noge in roke in potem s pušicami vanj streljali. Glavar dejal je duhovniško obleko na-se in s kelihom v jedni in sulico v drugi roki korakal je zmagošlavno pred svojimi vojaki, potem pa so imeli slavnosten obed, pri katerem so pojedli ubite Portugalce z velikim veseljem. To se je zgodilo l. 1592. (Dalje sledi.)

imenovan sedanji škof v Guastalla Mons. Peter Respighi in na njegovo mesto pride titularni škof iz Samosata, Mons. Henrik Grazioli, ki je bil že pomočni škof ranjcega kardinala Mauri v Ferari.

Preč. P. Michele da S. Luigi iz reda pasijonistov je imenovan škofom v Soani in Pitigliano; preč. Michele Arcangelo Pirone enako škofom v Nusci, in preč. Nicola Piccirillo škofom v S. Severini.

Za apostolskega nuncija v Parizu so sv. Oče imenovali mons. Evgenija Clari škofa v Viterbi, monsg. Frančiška Tarnassi pa za apostolskega nuncija v Holandiji.

Vsled smrti kardinala De Ruggiero se je število kardinalov na 60 znižalo, izmed teh je 32 italijanov in 28 inozemskih. Pod sedanjim papežem je že 114 kardinalov umrlo in jih je samo še 6, katere je Pij IX. imenoval namreč: Oreglia, Parochi, Di Canossa, Hohenlohe, Ledohovski in Mertel.

Zdravje sv. Očeta je povsem povoljno.

Cerkvena glasba.

Iz Maribora, 27. okt.

Že znani skladatelj g. Valentin Štolcer, učitelj v Razboru pri Slov. Gradcu je zložil latinsko mrtvaško mašo za mešani četiroglasni zbor po „Die Exequien von Adolf Nepomutzky“ pridjani „Missa pro Defunctis“. To delo priporoča posebno to, da je ta kratka in lahka maša skrbno in pravilno umetno izdelana in vsem zelo milodoneča in napravi, dobro predavana, močen utis. Zložena je tako, da jo porabi orgljavec sam in se je tudi pevci, ki niso not vajeni, lahko privadijo.

G. V. Štolcer je tudi zložil maši „Oglej z nebes itd.“ jednako „Sveta maša“ z novim, lepim in jednatim tekstom, katere je tudi zelo lepo melodično izdelana za mešani zbor s posebnim ozirom na pevce, ki brez not pojejo.

Oboje delo g. V. Štolcerja se preč. duhovščini, gg. učiteljem in organistom najtopleje priporoča. Cena je nizka — komad vsake maše le 55 kr., ter se bo na to gledalo, da bo oprava komadov lična in da meseca grudna t. l. vsak g. naročnik iz Blaznikove tiskarne takoj delo dobi. Naj se tedaj gg., ki te skladbe žele, najhitreje in v obilnem številu pri skladatelju oglase, da se število naročnikov izve in da bo mogoče rokopise tiskarni izročiti.

Pri skladatelju se dobi še nekaj komadov „Venček božičnih pesmi in napevov“ (cena 1 gl. 10 kr.) —č.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. novembra.

(Iz mestnega zbora ljubljanskega.) Na dnevnem redu je bila pogodba, vsled katere prevzame dunajska „Union-Baugesellschaft“ zgradbo artilerijske vojašnice za 515.000 gld. O tej točki sta poročala odbornika Hrasky in dr. Stare. Vršila se je o tem dolga razprava, katere so se udeležili odborniki Gogala, Velkavrh, Zitnik, Hrasky, dr. Majaron in dr. Tavčar poleg zastopnika dunajske omenjene družbe dr. Binka. — Sprejeti so bili vsi odsekovi predlogi z neznatnimi spremembami.

(Slovensko gledališče.) Včeraj se je po mnogoletni navadi predstavljala igra: „Mlinar in njegova hči“. Gledališče je bilo seveda prenapolnjeno, kakor vselej pri tej predstavi. Igralci so povoljno rešili svoje vloge. Občinstvo je z velikim zanimanjem sledilo posameznim dejanjem. — Jutri se ponavlja opera: „Gorenjski slavček“. — V četrtek se bode prvič predstavljala jedna najizbornejših veseloiger „Vojna v miru“, v kateri bode g. režiser Inemann igral ulogo Reif Reiflingena. Gosp. Inemann je to ulogo igral na raznih gledališčih na Češkem in v Ameriki in povsod z uprav senzacijelnim uspehom. V soboto se bo „Gorenjski slavček“ predstavljal tretjič, potem se pa za nekaj časa odstavil z repertoarja, ker pride za njim na vrsto nova opera „Rigoletto“, v kateri nastopi tenorist g. Rasković. Drama se marljivo pripravlja tako za premijero v četrtek, kakor za novo moderno dramo, katere pride v kratkem na oder, namreč za Sudermanovo igro „Dom“.

(Blagoslovljenje glashenega doma.) Včeraj o 1/2 12 dopoldne je v prisotnosti društvenega odbora

in učiteljskega zbora „Glasbene Matice“ blagoslovil preč. g. župnik P. Hugolin Sattner nje novo šolsko poslopje. Kratek, a jednat ogovor g. predsednika Ravniharja je končal to preprosto a pomenljivo slavnost. — Od jutri nadalje se bo vršil reden pouk v novem poslopju. Tudi pevske vaje so od srede nadalje v glasbenem domu, in sicer v dvorani II. nadstropja.

(Iz Št. Jerneja.) Kakor po drugih krajih, je tudi v naši fari povodenj naredila veliko škodo. O tem bi znali kaj povedati naši farani iz Breške vasi, Pristavice, Gomile, Drame, St. Jakoba in Ostroga. Krka, ki je že spomladi preplavila njive imenovanih vasi, je seno pokazila, deloma odnesla. In sedaj v jeseni je bilo še slabše. Otava, katere ni voda odnesla, je segnila, jednako tudi repa, krompir, korenje, zelje; ajdo in koruzo je toča poškodovala. Na Javorovici je toča uničila vse poljske pridelke. Revni hribovci nimajo drugzega kot krompir, nekaj ajde in koruze. Vkljub temu pa mislijo v višjih krogih, Bog vé kako bogati so naši farani. Naj le pogledajo taki v zemljiščne knjige ali povprašajo po privatnih dolgovih posameznih gospodarjev in videli bodo, da ni vse zlato, kar se svetli. Premožnih gospodarjev je res nekaj pri nas, podpore potrebnih pa jih je veliko. Prav ima tedaj naš vrli poslanec gospod Viljem Pfeifer, da se v državnem zboru tako moško poteguje za naše kmete ter prosi državne podpore za poškodovane. Kdor državi davke plačuje, zasluži, da ga država v nesreči podpira. Kake prijatelje ima naše ljudstvo, naj pojasni sledeči vzgled: Neki gospodar je v sili potreboval 100 gld. Naprosil je nekega bogatina, da bi mu dotično svoto posodil za jeden mesec. „Posedim,“ mu je odgovoril, „ako mi boste od nje plačali 3 gld.“ Tri goldinarje na mesec, to je 36 gld. na leto od 100 gld. Ali ni to grozovito oderuštvo? Gospodar je se vé vzel denar na posodo, ne pri oderuhu, ampak v posojilnici, katere je že veliko dobrega storila v naši fari.

(Umrla) je v soboto v Ljubljani dobro znana gostilničarka Marija Zajec roj. Dežman. Za njo ne žaluje le njena rodbina, ampak tudi mnogoštevilni siromaki, zlasti pa mnogi bivši dijaki, katere je veledušno podpirala v njihovi revščini. Gotovo jo sedaj Bog obilno poplača.

(Dar.) Vel. č. g. duhovni svetnik in župnik v Mavčičah, Matej Preželj, je katoliškemu društvu za delavke v Ljubljani podaril 5 gld. Naj sprejme blagi dobrotnik od društvenega odbora zato najtoplejšo zahvalo. — Mesto venca na grob g. Marije Zajec je daroval g. Fr. Jaklič, učitelj v Dobropoljih, Jeranovi dijaški mizi 5 gld.

(Iz velikolaškega okraja.) Brzjavka iz Kočevja v 249. št. „Slov. Naroda“ pripoveduje, da je klerikalna stranka ponujala svoje glasove pl. Thomanu in ker baje ta kandidature ni hotel sprejeti, nekemu Schoepelnu. Ker mi takozvani klerikalni volilci o tem nič ne vemo, prosimo, da nam odpošiljatelj brzjavke vse natančno pojasni. — Po naši vednosti se ni naša stranka pogajala z nikomur, najmanj pa ponujala svoje glasove g. pl. Thomanu ali pa Schoepelnu. Pač pa bi bila lahko preprečila izvolitev g. Višnikarja in bi bil voljen Nemec Schoepel. Ker pa katoliško-narodna stranka, kot narodna stranka, ne more pripustiti, da bi naš okraj zastopal Nemec, vdeležila se je raje volitve in s tem omogočila izvolitev vsaj takega Slovenca, kakor je g. Višnikar. — Kar se pa tiče potrnosti naše stranke je le pobožna misel naših liberalcev. Kmalu bomo videli, kdo je bolj potr.

(Obravnava radi zagotovitve snazitve in poprave posteljne robe.) Dne 4. novembra 1896 ob 10. dop. se vrši v pisarni upravne komisije za 3. in 4. bataljon c. kr. brambovskega polka Celovec št. 4 v brambovski vojašnici v Ljubljani javna obravnava radi zagotovitve snazitve in poprave posteljne robe za dobo od 1. januarja do 31. decembra 1897. Razglas zadevajoč to zagotovitev se lahko pogleda tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Iz Celovca.) dne 28. oktobra. Minulo nedeljo je tukaj umrl sloveči zdravnik dr. A. Krasnik. Zapustil je veliko v dobre namene, med drugim 150.000 gld. zato, da se v Celoveu ustanovi otroška

bolnišnica. Pogreb njegov je bil veličasten, da je Celovec še malo takih videl. — Dne 26. t. m. se je poročil g. Josip Suman, sin kranjskega c. kr. deželnega šolskega nadzornika, s T. Gobanc, hčerjo bivšega kor. dež. šolskega nadzornika. — Predsednik tukajšnje deželne sodnije, Mylius, se je poslovil ta dni od svojega mesta in odšel na Dunaj v pokoj. — Premeščen je c. kr. notar dr. Bertold iz Rožeka v Celovec.

(Dopolnilna državnozborska volitev za mesto Gorica.) Čim bolj se približuje dan volitve, tem večja nejejdinost se opaza mej ondotnimi volilci. Posebno nejejdini so Italijani, ki izmed šestih kandidatov ne morejo odbrati moža, ki bi večini ugajal. Nekaj Italijanov, posebno pa Nemci, je zelo vnetih za grofa Attemsa, vsled česar se sodi, da ima ta tudi največ upanja na zmago. Njegovi nasprotniki so nedavno trosili vest, da podpirajo njegovo kandidaturo tudi ondotni Slovenci, kar seveda ni vsakdo verjel in sedaj tudi sam kandidat objavlja, da na tej vesti ni nikake resnice.

(Imenovanje.) Članom deželnega šolskega sveta za Istro je za čas tekoče poslovne dobe imenovan nadžupnik kolegijalnega kapitelja v Cittanovi Nikolaj Drušković.

(Iz malega rase veliko.) V teku zadnjega leta so se ne samo v nemških krajih, ampak tudi na Spodnjem Stajerskem, Kranjskem in celo v Ljubljani začele prodajati vžigalke z napisom „Südmark“ in košatim geslom pod podobo dveh nemških viteзов. Te žveplenke izdeluje in prodaja tovarna Fl. Pojatzi v Nemškem Landbergu v korist društva „Südmark“, katero ima namen slovenske kraje z nemškim elementom posesti. V dokaz, kako strastno in vzajemno se nemškutarji vsacega agitatoričnega sredstva poprimajo, omenimo, da je poročilo društva „Südmark“ kot čisti donesek teh užigalk v prvem letu že izkazalo čez 1700 gld. Opozarjamo na to sosebno slovenske trgovce, kojih mnogi kupujejo pri gori imenovani tvrdki.

(75.000 kron) je glavni dobiček velike 50 kr. loterije v Inomostu, ki se bo v gotovini izplačal z le 20 odstotnim odbitkom. Opozarjamo naše č. čitatelje na to, da se vrši žrebanje že 7. novembra.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zadnji teden poslali: Sl. uredništvo „Slovenca“ zbirko 17 gld.; sl. omizje stolnega župnišča v Mariboru po preč. gosp. dr. Antonu Medvedu 5 gld.; gosp. Janko Zirovnik, nadučitelj v St. Vidu nad Ljubljano, za Velikovsko šolo mesto brzjavke k slavnosti 25. oktobra t. l. 42 kron, katere so zložili gg. in sicer: po 4 krone: A. Balce in Fr. Mekinec; po 3 krone: Gr. Malovrh; po 2 kroni: J. Zirovnik, Ivanka Zakotnik, M. Rozman, S. Jovan, A. Sič, V. Jaklič, Pavla Wöfling, Fr. Ježek, Fr. Kotnik, V. Cirman, Iv. Sever, Iv. Malinšek in St. Vidske pevke; po 1 krono: A. Debeljak, Zofija Warthol, Stefan Pečnik, Jos. Arhar in Fr. Zajec. Vrlo delujoči podružnici na Vrhniki ste poslali 181 gld. in sicer: ženska 100 gld. pokroviteljnine ter 42 gld. letnine, moška pa 39 gld. letnine in veleč. gosp. A. S. Tolminec 5 gld. kot mesečni prispevek za november. — Iskrena zahvala vsem darovateljem. V nadaljno podporo se Vam priporoča:

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) v korist osnuje naša „Glasbena Matica“ v soboto dne 14. in nedeljo dne 15. novembra t. l. sijajen koncert. Kolika domoljubna požrtvovalnost, ko sama tako zelo potrebuje gmotnih podpor. Naj gledé na to ljubezen do družbe tudi domorođci z dežele uravnajo tako, da si bodo privoščili umetnostnega užitka (Foerster-jeve „Narodne pesmi“, Mašekov „Kdo je mar?“ idr.) in ob jednom posnemali velikodušnost tega našega zavoda, ki je pred nedavnim nesel slavo slovenskega imena do prestolnega našega mesta. — Le pobijaj nam nekultura okna — svobodno ti — a mi, operti na svojelastno moč, stopamo po trnjevi stezi ponosno naprej v vsem, hrepeneč vselej višje ter višje.

Telegrami.

Novomesto, 2. nov. Župnik Jakšič je danes umrl. Pogreb je sredo popoldan.

Budimpešta, 2. novembra. Od 405 volitev, ki so bile določene na štiri dni, je znan

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

dosedaj vseh iz 404 volilnih okrajev. Izvoljenih je: 274 liberalcev, 37 pristašev nacionalne stranke, 48 pristašev Košutove in 6 Ugronove frakcije, 21 kandidatov katoliške ljudske stranke; 9 izvoljenih se ni oklenilo nobene stranke. V sedmih okrajih je potrebna ožja volitev, v enem se je volitev prekinila in v enem se mora radi enakosti glasov vršiti nova volitev. Nove volitve se vršijo najbrže v prvi polovici meseca novembra. Liberalna stranka si je priborila 81 mandatov, in sicer 24 od nacionalne stranke, 16 od Košutove, 21 od Ugronove frakcije in 20 od bivših divjakov. Nasproti pa je izgubila liberalna stranka 17 okrajev, in sicer je dobila od teh 3 nacionalna stranka, 6 Košutova frakcija, 7 katoliška ljudska stranka in jeden divjak. Potemtakem si je pridobila liberalna stranka čistih 64 mandatov.

Baden, 2. novembra. Pri ožji volitvi za deželni zbor je dobil kandidat krščansko-socialne stranke Krumpöck 1330, liberalcev Rainer pa le 840 glasov.

Petrograd, 2. novembra. Car in carinja sta dospela v soboto zvečer v Gačino, kjer sta obiskala carinjo-mater, ter se potem podala v Carskoje Selo, kjer ostaneta dalje časa.

Petrograd, 2. novembra. Car je imenoval generalnega majorja Tikonova za guvernerja novo ustanovljene pokrajine ob Črnem morju.

Carigrad, 2. novembra. Iz konzularnih poročil je razvidno, da so Mohamedovci napadli in zažgali armensko vas Marenig v vilajetu Kharput. — Veliki vezir je izdal nov ukaz, v katerem naznanja, da napadejo 5.

ali 8. t. m. Armenci znova Carigrad, ter jim veleval, naj pazijo na strog red. Nevladni krogi dvomijo nad uresničenjem te vesti.

Madrid, 2. novembra. Ministerski svet je odobril načrt za kreditno operacijo, s katero se peča Španija v najkrajšem času. Izdati nameravajo petodstotni amortizacijski dolg v znesku 400 milijonov peset.

Havana, 2. novembra. Poroča se, da se namerava udati znani vstaški četovodja Maceo (?).

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so
antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)

katero učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena
škatljici 25 kr., 10 škatljice gld. 2.—. 124 (50—36) 4

Umrli so:

V hiralnici:

31. oktobra. Marija Robas, kajzarjeva vdova, 47 let, jetika.

V deželni bolnišnici v Vodmatu:

19. oktobra. Janez Roš, čevljarja sin, 6 let, jetična rachitis.

22. oktobra. Jožef Majdič, vdovec, gostač, 69 let, sarcoma faciei dext.

24. oktobra. Janez Kotnik, samski delavec, 32 let, jetika. — Albert Röthl, samski pivovarni pomočnik, 20 let, tumor hepatis.

25. oktobra. Karolina Potokar, čevljarja žena, 45 let, peritonitis.

27. oktobra. Janez Kovač, oženjen blavec, 65 let, ileus.

30. oktobra. Stefan Guzelj, vdovec, zakonik, 70 let, ostarelost. — Janez Hromec, vdovec, zakonik, 66 let, ostarelost.

Tujci.

30. oktobra.

Pri **Storu**: Klotzke iz Berolina. — Venerandi iz Budevie. — Janisch, Donhoff, Koudela z Dunaja. — Gsell iz Trsta. — Faekenau iz Praga. — Goss iz Norimberke. — Kop-

mann iz Gradca. — Beesey iz Budimpešte. — Neuner iz Celovca. — Neusser iz Moravske Ostrove.

Pri **Malicu**: Lukan iz Zagreba. — Parma iz Lovatca. — Hoffmann, Singer, Engel, Brachtel, Kahn, Schild z Dunaja. — Straus iz Frankobroda. — Vrbanič iz Gradca. — Pirnat iz Zatišine. — Seyer iz Kolina.

Pri **Lloydu**: Barle iz Kamnika. — Korber iz Zatišine. — Weiss z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Mal iz Moravč.

Pri **južnem kolodvoru**: Magovaz iz Metlike. — Petschnig iz Celovca. — Stankovič z Bleda. — Teman iz Vardžina. — Kočevar iz Št. Polita.

Tržne cene v Ljubljani

dné 31. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st. . . .	8 50	Špeh povojen, kgr. .	— 70
Rež, "	6 20	Surovo maslo, " . .	— 74
Ječmen, "	5 50	Jajce, jedno	— 8
Oves, "	6 20	Mleko, liter	— 10
Ajda, "	8 20	Goveje meso, kgr. .	— 64
Proso, "	6 50	Telečje " " " . .	— 62
Koruz, "	5 50	Svinjsko " " " . .	— 62
Krompir, "	2 —	Koštrunovo " " . .	— 36
Leča, hktl.	10 —	Piščanec	— 35
Grah, "	10 —	Golob	— 16
Fižol, "	10 —	Seno, 100 kgr. . . .	2 40
Maslo, kgr.	— 90	Slama, 100 "	1 80
Mast, "	— 72	Drva trda, 4 kub.m.	7 40
Špeh svež, "	— 68	" mehka, 4 " " . .	5 —

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
31	9. zvečer	731.9	10.1	sl. jzab.	oblačno	
1	7. zjutraj	729.3	5.6	sl. vzh.	megla	2.4
	2. popol.	729.5	10.9	sl. svzh.	dež	
1	9. zvečer	731.2	9.3	sl. jzab.	skoro jasno	
2	7. zjutraj	739.4	7.2	sr. svzh.	dež	4.3
	2. popol.	738.5	7.9	"	"	

Srednja temperatura sobote 10.3°, za 2.9° nad normalom
Srednja temperatura nedelje 8.6°, za 1.5° nad normalom

Eksekutivne dražbe.

Janeza Gregorčiča zemljišče v Št. Rupertu (386 gld. dné 4. nov. in 16. dec. v Mokrionu).

Jožefa Fajdige iz Št. Mihela posestvo (1935 gld.), dné 7. nov. in 12. dec. v Senožečah.

Najboljše, svetovno črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje obušale lepo temno-črno se lesketajoče in si je želi ohraniti trpežno, kupi naj edino le

Fernolendtovo črnilo za čevlje

c. kr. priv. tovarne, ustanovljene leta 1832 na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj se natančno na moje ime: **St. Fernolendt.**

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsakovrstne tinte, svetla naravna crnila za svetlo usnjato obušale in pisarni pečatni vosek. 33 52—43

Katol. Bukvarna v Ljubljani priporoča:

Enchiridion Liturgicum in usum Clericorum et Sacerdotum in sacris functionibus. Collegit Jos. Erker. Cena 1 gld. 50 kr.

Koledar katol. tiskovnega društva za 1897, lepo vezan, s sviničnikom, priporočen zlasti gg. katehetom zaradi "imenika učencev in učenek". Cena neudom 1 gld. 30 kr.

Št. 50.731.

701 3—3

Razglas

mladeničem, ki stopajo v vojaško dōbo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabōra, ki bo 1897. leta, naznanja mestni magistrat ljubljanski sledeče:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, ki so bili rojeni 1874., 1875. in 1876. leta, se morajo zglasti v zapisanje

tekem meseca novembra letos

v ekspeditu mestnega magistrata.

2. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je seboj prinesiti dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotni ali pa bolne mladeniče smejo zglasti stariši, varuhi in pooblaščenici.

4. Oni, ki si mislijo izprositi kako v §§: 31., 32., 33. in 34. voj. zakona navedenih ugodnosti, imajo ali v mesecih januariju in februariju 1897. leta podpisanemu uradu, ali pa na dan glavnega nabōra nabōrni komisiji izročiti z listinami opremljene prošnje.

5. Oni, ki želé, da se jim dovoli stava izven domačega stavnega okraja, morajo ob priliki zglastitve izročiti z listinami opremljeno prošnje. V takem slučaju je moč istočasno zglasti in dokazati tudi pravico do kake v §§ 31., 32., 33. in 34. voj. zakona omenjenih ugodnosti.

6. Zglasti se morajo tudi sinovi vojaških oseb, bivajočih v dejanski službi, in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (mornarice) in so še stavodolžni.

7. Kdor zanemári dolžnost zglastitve in sploh iz vojnega zakona izviraajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izviraajoče iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti predpisano zglastitev, čeravno mu te ni branila nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka po § 35. vojnega zakona in zapade glōbi od 5 do 100 gld., eventualno zaporu od 1 do 20 dni.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

1. dan oktobra 1896.

Dunajska borza.

Dné 2. novembra.			Dné 31. oktobra.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	101	gld. 20 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	143	gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140	—
Skupni državni dolg v srebru	101	10	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154	50	Avstrijskega rudočega križa srečke, 10 gld.	17	60
Avstrijska zlata renta 4%	121	90	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	191	—	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	20	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	—	Salmove srečke, 40 gld.	70	—
Ogorska zlata renta 4%	121	69	Tisne srečke 4%, 100 gld.	137	—	St. Genois srečke, 40 gld.	71	25
Ogorska krona renta 4%, 200 kron	99	10	Dunavske vravnave srečke 5%	129	50	Waldsteimove srečke, 20 gld.	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	933	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	—	Ljubljanske srečke	22	25
Kreditne delnice, 160 gld.	367	15	Posojilo goriškega mesta	112	—	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153	75
London vista	119	70	4% kranjsko deželno posojilo	99	25	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3375	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	70	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	35	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	423	—
30 mark	11	74	Prioritetne obveznice državne železnice	222	25	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99	50
20 frankov (napoleonozor)	9	52 1/2	— — — — — južne železnice 3%	171	20	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	64	—
Italijanski bankovci	44	45	— — — — — južne železnice 5%	127	50	Montanska družba avstr. plan.	82	85
C. kr. cekini	5	68	— — — — — dolenskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	155	—
						Papirnih rubljev 100	127	87

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.

Zavarovanje za izgube pri šrebanjih, pri izšrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariabifflerstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.